

τόπο του, ἂν σκοπὸς του εἶταν νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ Γλωσσάριο νὰ σημειώσῃ κάμποσα ἀπ' τὰ ἐτυμολογικὰ ποὺ σημείωσε. Ἐπρεπε νὰ ἐπικριθῆν ἔχοντας ὑπ' ὄψῃ του τὸ τί ὑπόσχουμαι μὲ τὸ φυλλάδιο νὰ δώσω (ὡς δὴ ἐπιπλεῖ θέλω τί σημειώσω στὴν ἀρχὴ του) καὶ νὰ μὲ διορθώσῃ ἐκεῖ ἔπου ἔχω λάθος, ἔπως τὸ κάνει στὴ λ. **σάικος**, ἔπου ἀναγνωρίζω πὼς ἔχει δίκιο. ("Ὅσο γιὰ τὸ **ζυγοῦρι** δὲν ξέρω ποιὰ εἶναι ἡ πρώτη σημασία, ἀλλὰ τώρα στὸν τόπο ἀπ' ἔπου πῆρα τὴ λέξη σημάζει αὐτὸ ποῦγραφα. Γιὰ τὸ **νιράβαλα** ἴσως ἐπίσης εἶγε τὸ λόγο του νὰ γράψῃ). "Ὅτι ἄλλο εἶχε νὰ πῇ ὁ Φιλῆντας ἔπρεπε νὰ τὸ πῇ χωριστὰ ἀπὸ τὴν κριτικὴ του, ἂν ἀξίζε βέβαια νὰ τὸ πῇ, δηλ. ἂν εἶταν νέο, ἔχι νὰ τὰ συγκλῶσῃ, γιὰ νὰ μὲ φέρῃ σὲ μειοψηφίαν ἢ θέσῃ. Γιατί τί σχέση ἔχει νὰ μᾶς λέγῃ, μὲ τὸν τρόπο, ἐννοῶ, ποῦ τὰ λέει, καὶ γιὰ τὸ **ταγάρι** ἀκόμη, ποῦ ἐνὶ οὐτε καταχωρισμένο τῶχ οὔτε ἀναφέρω; Ἐχει ἕως καὶ δίκιο λίγο, γιατί, τί νᾶλεγε, ἂν δὲν ἔγραφε αὐτὰ τὰ δικά του; Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ διόλου κουβέντα.

Κ' ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω σὲ τί μποροῦν «νὰ μὲ βοήθουν», ἔπως λέει, «οἱ λίγες παρατήρησές» του. Ἄν ἔμαθα ὅτι τὸ **συγκάριστος** γίνεται ἀπ' τὸ **καρσίγλα** ἢ κ' ἄλλη μιὰ παρόμοια πληροφωρία, τί δύσκολη τάχα ἔχει αὐτὸ τὸ μάθημα; Νὰ μὲ κάνῃ ἐπιστημονικώτερο ἢ σοδαρώτερο;

Γιὰ ὅσα τέλος λέει ἀπ' ἀφορμὴ τῆς ἐνὸς τρεῖς ὄχι τέλει δημοτικῆς λεξοβλῆς ποὺ βρίσκει στὸ γλωσσάριο, στὰ δικά μου γραφόμενα, ἢ γνώμη μου εἶναι πὼς τὰ παραλείπει, ἔταν συμπεραίνῃ ἀπ' αὐτὲς τῆς παρανοχηδὲς γιὰ μούσκεμα ψυχῶν. "Ὅσο ζῶμε σὲ κόσμῳ κερδαλόγλωσσο καὶ ἀγλωσσο μαζί καὶ βαστάει ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀληθινῆς γλώσσας καὶ ἀναγκαζοῦμαστε, εἴτ' ἐπειδὴ δὲν ἐρευνήθηκε ἀκόμη ἡ ἀληθινὴ μας αὐτὴ γλῶσσα ὅσο πρέπει, εἴτε κ' ἐξαιτίας τῆς πραγματικῆς ἑλλείψεως ποῦχει, νὰ μπαλωνοῦμαστε ἔπως μποροῦμε, ποῖος εἶν' ὁ ἀναμάρτητος ποῦχει τὸ κουράγιον νὰ «βάλλῃ τὸν λίθον»; "Ὁ ἴδιος ὁ Φιλῆντας καὶ στὸ ἴδιο τᾶρθρον, ἔπου μὲ κατηγορεῖ, γράφει: «κατ' ἀναλογία τοῦ», «ἐπιρρηματοποιήθηκε ἀπὸ συνεργεία», «ὀπωσθήποτε», «ἱκανοποιημένος» κτλ. Μένει ἀραγεῖς ἱκανοποιημένος ἀπ' αὐτὰ;

15). 1). 17.

I. ΣΤΑΜΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΜΟΙ

—ο—

Ἀπομειψήμερα καὶ ἦσυχια βράδυν
Μαῦρα μεσάνυχτα καὶ χαμαμέρια
Οὐρανοπέλαγα, θαλασσοδρόμια
Χεῖλη δλόβουβα κ' ἄσαρκα χέρια.

Χαρὲς ἀνείπωτες σὲ μονοπάτια
Μαλλάκια ξέπλεκα, πόθου ψαλτήρια
Σπασμένα σήμαντρα, σβυσμένα μάτια
Κ' ἔκφρασεσ κρίνων σὲ παραθύρια.

ΔΙΟΝ. Π. ΚΟΥΚΟΡΙΚΟΣ

ΕἶΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ἡ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

—ο—

Ἀφιερώνεται στὴν κορκοσιὰ τοῦ τραγουδιοῦ.
Εἶναι μεγάλη ἡ ἀγάπη μου πὼς νὰ τὴν τραγουδήσω!
Ἡ κορκοσιὰ ποὺ τὴν ἀγάπησα μοῦ δωσε τὴ ζωὴ μου
Καὶ μοῦ κλέψε τὴ σκέψη μου καὶ πῆρε τὴ βοιλή μου
Γιὰ ὅ,τι καὶ ἂν κάνω δὲν μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ μὲ παιδέψῃ,
Γιὰ ὅτι καλὸ καὶ ἂν δύνομαι δὲν ἀρτεῖ μου στεφάνι,
Κ' εἶμαι μικρὸς στὸ μέσα τῆς γαλήνιο κόσμου νάμω.

18)12)916.

ΑΡΦΑΣ

Ὅ,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— "Ὅσοι ἔχουνε τὸ 40 ἢ 50 φύλλο τῆς περσινῆς χρονίως περισειούμενο ἢ ποῦ νὰ μὴν κρατοῦν σιερὶ κ' ἔτσι νὰ μὴν τὰ χροιάζονται, τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὸ στείλουνε στὸ γρασεῖο μας καὶ νὰν τοῖς ἀλλάξουμε μὲ ὅ,τι ἄλλο φύλλο τοὺς χροιάζεται.

— Στὸ ἐρχόμενον φύλλο θᾶχομε τὸ τέλος τοῦ ὑπὸ-ροχου ἔργου τοῦ Ἀντρέαφ, ἕνα διήγημα τοῦ Δημοστένη Ρουτροῦ, ἕνα ποιῆμα τοῦ Χάρη Ἐλαχίτη κτλ. κτλ.

ΦΟΥΡΤΟΥΡΝΑ

—ο—

Μανιάζει ὁ Γραῖγος. Πᾶσ' τὰφρόμαλα ἔτια
νὰ γκαρμίσουν χουμῶν μὲ μάταιη φόρα
τῶν βράχων τὰ καστέλια ὀλέθρω μπόρα—
οἱ Τριτῶνοι φουσοῦτι ὄλο γινάτια.

Μέσ' τ' ὅ Εἶνε μου τ' ἀνταφιασμένα πλῆτια,
τὰ κάστρα τῆς καρδιᾶς τὰ δνειροφόρα
οἱ Καητοὶ πολεμᾶνε—χρόνον τώρα—
νὰ μοῦ σοριάσουν σᾶκλερα κομάτια.

Μὲ τὸ ἀψὺ τῆς θωριάς Σου ἀγνὸ νεχταῖρι
μὲ μέθυσεσ—Γλυκειὰ—στὴ μάβρη ἀμάλη
νάποζιτῶ τὰ βάγια. Οἱ καστρομάχοι

δὲ γονατίσιν με ἄγριοι γενιτοῦροι.
Καὶ νὰ χουμήξω καρτερῶ μιὰ μέρα
μὲ τὸ φιλί Σου ὀλάλικη παντιέρα.

Ἀρχὲς Ἀλωνάκη 1916—Μυτιλήνη.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Στὸ «Λύκειο τῶν Ἑλληγίδων» μῆς μίλησαν γὰρ δύο ποιητῆς : τὸν Κωστὴ Παλαμῆ καὶ τὸ Σικελιανό. Γιὰ τὸν πρῶτον μίλησε ὁ Τυμφρηστός καὶ γιὰ τὸ δεύτερον ἡ δα Σέβνη Παλασπυρίδῃ. Τοῦ Τυμφρηστοῦ ἡ ὁμιλία εἶταν ἐπιτυχημένη, μόνο ἂν ξηραστοῖ ἀπὸ τῆ καλῆ του προαίρεση νὰ γνωρίσει στὸν πολὺ κόσμον ἕνα μικροῦ μεγάλου καὶ κίπυος δύσκολο σὲ μιὰ πρόχειρη ἀνάλυση ποὺ γίνεται μόνο γιὰ νὰ περάσουνε μιὰν ὥρα εὐχάριστη ὁμορφὴς κρυφές καὶ διαλεχτὲς δεσποινίδες. Ὁ Παλαμῆς δὲν ἀναλύεται ἔτι πρόχειρα καὶ ξόφερσα. Ἡ ποιήσῃ του δὲ γνωρίζεται μέσα σὲ μιὰ σάλα κοσμική. Θέλει σκύψιμο πάνου στὸ βιβλίον καὶ μελέτη, μελέτη, μελέτη. Ἄν ἡ ὁμιλία τῷ Τυμφρηστοῦ γίνει ἀφορμὴ νὰ μελετηθεῖ βαθειὰ τὸ ἔργο τοῦ Ποιητῆ καὶ ἀπὸ τὸν πολὺν κόσμον, τότε ἡ ὁμιλία του ἐπέτυχε καὶ τῆ χειροκροτοῦμε.

Ὅσο γιὰ τῆ δα Παλασπυρίδῃ, μίλησε μὲ ἀγάπη γιὰ τὸ Σικελιανό καὶ μῆς ἔβησε τὸ ἔργο του. Ὡστόσο ἔχουμε κάθε δικαίωμα νὰ παρατηρήσουμε πὸς ὁ Σικελιανός, πὸς τὸ ξεχωριστό ποιητικὸ του ταλέντο κανεὶς δὲν τὸ ἀμφισβητεῖ, στάθηκε ὡς τώρα πολὺ ἀτυχος, γιατί ἀκόμα δὲ βρῆκε τὸν κριτικὸ του. Θαυμαστές, ἑμπητές, κόλακες, βρῆκε πολλοὺς κριτικὸν ὅμως κανένα. Καὶ ὅπως κάθε ἀληθινὸς ποιητῆς, ἔτσι καὶ ὁ Σικελιανός θὰν τῶχει καμὸν μεγάλο ποὺ τὸ ἀληθινὰ μεγαλόπνοο ἔργο του δὲν κρύθηκε ἀκόμα. Ἴσως γιατί ἡ δουλιὰ αὐτῆ θέλει κόπια γερὰ καὶ χαραχτήρα ἀτσάλινο.

Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ

“Ο ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ”

Εἶναι τὸ καφενεῖο τοῦ Σπαταλιᾶ, ποὺ ἀνοίξε τώρα τελευταία στὸ δρόμο Ἀκαδημίας καὶ Ἀσκληπιοῦ, στὴ γωνιά, ὅπου ἄλλοτε τὸ Βιβλιοπωλεῖο Κουκλάρα καὶ τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμᾶ». Καφὲς δερβίσικος, πᾶστρα, περιποίηση... καὶ φιλολογικὴ συζήτηση — γιατί ἐκεῖ μαζώνονται ὅλ' οἱ νεαροὶ κ' οἱ μεσόκοποι λόγιοι καὶ κεῖ, κάθε δευτερό, ἀπὸ τις 6 κ' ὕστερα, ἀντιμώνεται κ' ἡ παρῆα τοῦ «Νουμᾶ».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΕΛΗ
Μιλτιάδου 1

ΛΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφωνῶντες τῶ ἄρθρῳ 12 τοῦ Καταστατικοῦ, προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς Λατῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν αὐτῶν, συγκροτηθεῖσαν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς τῆν Πην προσεχούς μηνός Φεβρουαρίου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ. μ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1ον) Ὑποβολὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἀναγνώσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως.

2ον) Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

3ον) Προϋπολογισμὸς ἐξόδων διαχειρίσεως.

4ον) Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1917.

5) Προποσῆσις τῶν ἄρθρων 32, 34 καὶ 50 τοῦ Καταστατικοῦ.

6) Ἐκλογὴ ἐξερχομένων συμβολῶν.

Οἱ κ. κ. μέτοχοι οἱ ἐπιτηθεύοντες νὰ μετασχοσι τῆς Συνελεύσεως θέλοντι καταθέσει τὰς μετοχὰς τῶν δώδεκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν τῶν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰανουαρίου 1917.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
Κ. Θ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

**ΛΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ**

1ον) Ἠγγυημένον διὰ χρεωγράφων οὐδετέρων Κριτῶν. Ὀνομιστικὸν κεφάλαιον καὶ τιμὴ πωλήσεως δολλάρια 100. Ἐξοφλητέον ἐπὶ διατίας εἰς δολλάρια γουοᾶ. Τόκος 5 οιο.

2ον) Ἐσωτερικὸν εἰς λίρας Ἀγγλίας. Ἀ' ὀνομιστικὸν κεφάλαιον λιρῶν 100 θὰ καταβληθεῖν λίραι 95. Τόκος 5 οιο. Ὑποκειμένον εἰς τὸν φόρον εισοδήματος.

3ον) Ἐσωτερικὸν εἰς λίρας Ἀγγλίας. Β' ὀνομιστικὸν κεφάλαιον λιρῶν 100 θὰ καταβληθεῖν λίραι 100. Τόκος 4 οιο. Ἀπηλλαγμένον φόρον εισοδήματος.

Οἱ μὴ διαμένοντες μονίμως εἰς Ἀγγλίαν ἐν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρον εισοδήματος καὶ διὰ τὰ δύο πρῶτα δάνεια.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὴν ΛΑΤΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ, ἥτις καὶ ἀποδέχεται τὰς ἐγγυαμὰς.